

חידון התנ"ך

אם נכתוב שיר על תרבות העולם, נוכל מי כחכם הופך האיסוס והייסוד ציכונים בשם הנצרות הפיצו — את מה שנקרא פה — תרבות.

אבנ אנחנו, ענינו, אפיונים, וכמונו, כמו איתם צמחונים, שבמקום הניסוח, החנית, הכידון, הפצנו תרבות על ידי החידון.

הפצנו תרבות ועשינו זאת כך: יכלו איש זקן יגנו ידו הן, מסרנו טפסים עם שאזות בתנ"ך. לא הפנו על טרף, האפילו שופטים, העמדנו על סף, ואיש לא נמרט ואיש לא נדה, מאימת החכמה שזי ידע תנ"ך. וכנה הובחנו את זה החידון: לקחנו כה הן, כה סתו, כה טון, ממה שמנאנו בתוך העתון. הנה למשה, שאזה להנמא: מדוע שואננה ככה התנ"ך, הויר ומופיע עם למד ותיו? ויש גם אחרת, גם היא להנמא — היכן מ"ם סופית בתחילת המילה? והיכן זה מצינו תנועה קטנה ופגול במשפט ארוך, מסוכך, וענה?

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים מושתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות, שיוענק מדי שבוע. הזר כה השבוע הוא הקורא שמעון ברילבב, רמת'גן.

מזה בוכים האירים

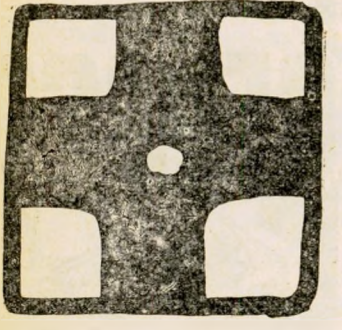

„האם אתה בטוח, יקר, שזה ימנע את השואה האטומית?“

השקשת

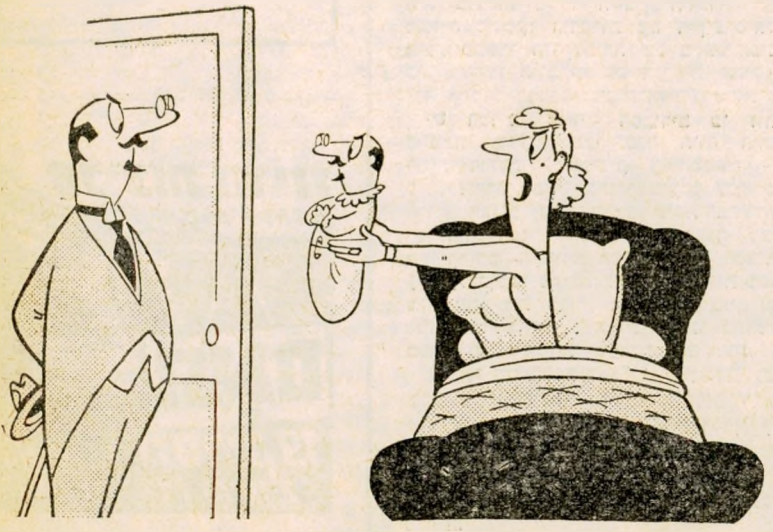
לקשקשת העליונה קיבלתי כמה הצעות. חנן גולדגנט מתל-אביב הציע לקרוא לציור בשם ערוקה בהריון; א. מוני מחיפה שלח שתי הצעות: רגל שד כפנתר מתקופת הרזוקוקו ו-אינדואני מעשן את מקמרת השירום. יואב צבר מתל-אביב הציע, לעומת זאת: נחש עכברים שחור בריקודיבטן מזרחי. ועתה זקוקה אני לכותרת לקשקשת הבאה (למטה). אני מקווה שהכותרת תהיה הפעם מוחצת ולא פושרת כמו שאחם רגילים לשלוח לי לפעמים.

טעות לעולם צודקת

לוח השידורים ליום הבחירות ולליל ספידת הקולות. (רדיו) יגאל ישין, תל-אביב מספד מר טיטוב התקיף 17 פעם את כדור היר ארץ בלחין. (מעריב). יואב צבר, תל-אביב הקפה מוחצת. בחגיגות לבואו של העולה המיליון יוזמנו בתייהספר כדי לשתף את הילמידים בכוויה זו. (על המשמר) בן רוני, ניר-עוז חוויה בושרת. מנהלי בתי הבושת מפיקים רחקים העשויים למשוך נערות צעירות (ה' עולם הזה). יורם ברנשטיין, תל-אביב אז מה הרווח?

מזה צוחקים הברזילאים

„שרק תנסה לומר לי שזה לא הידך שלך!“

סקר אסבתא!

מסע ההתעוררות

(מכתב למערכת) אין לי אלא להביע את צערי הרב ואת יגוני העמוק על ששוב פעם הלך מאתנו שריהרות. כאחד מן האזרחים המודקקים מפעם לפעם למוסד דתי-תורתי, אשר חזה מ' בשרו את העוובה ואת אייהסדר ה' שורר במיסדות הנזיל ואשר ידוע לו מנסיונו ומהנחתו את הענינים, שסיבת המצב הזה נעוצה אך ורק בהתחלפות המהירה של שרי הדתות. בנמן שהיתה הסתלקות זו פרי רצונו של בורא עולם, לא היה לנו אלא לקבל את גור דינו באהבה, אך ההתפטרות הזו מרצון, של שר הדתות העכשווי, מר דויד בן-גוריון יבדל לחיים ארוכים, אינה כלל וכלל לתועלת הציבור, ואני שוטח את תחינתי לפניו שלא יעשה את הצעד הזה אם טובת הציבור כנגד עיניו. שהרי אם יראו פקידיו ששוב אין עליהם בוראו של שר, יפרקו גמרי עול. אנא, שר הדתות: אל תלך מאתנו. בכבוד רב

ראובן בן אבוקעפיה גרינברג